

De prenten vonden we in een boek van de franse veelschrijver Henri de Kock. Titel: 'Les Cocus Celèbres'. Cocu betekent zoiets als 'bedrogen echtgenoot' en het boek verscheen in 1870 te Parijs bij de uitgever Bunel.

Zoals u zelf kunt zien, heten de makers van de prenten Carter en Gerlier. Wie de eerste is geweest, hebben we niet kunnen achterhalen. De lithograaf Gerlier werd in 1826 geboren te Parijs. Na een verblijf in de Verenigde Staten (New Orleans en New York), woonde en werkte hij 12 jaar in België. Na zijn terugkeer in zijn geboortestad, 1861, illustreerde hij onder meer werk van Offenbach. Daarnaast was hij medewerker van bladen als 'Paris Caprice' en 'Journal pour Tous'. Bekend zijn verder zijn straattypen.

Henri de Kock probeert met dit boek het verborgen liefdesleven van niet alleen prinsen en vorsten, maar ook van eenvoudige boeren en buitenlui voor de lezer uit de doeken te doen. Uitgebreid bronnenonderzoek moet aan zijn publicatie voorafgegaan zijn gezien de vele citaten uit geheime dagboeken en brieven, die de schrijver aanhaalt.

Ten behoeve van de lezer is het boek rijkelijk verlucht. En een beperkt aantal van de prenten hebben wij voor u opnieuw laten drukken. Omdat niet alle prenten voor zich spreken, geven wij hieronder enige uitleg.

'Ce fut en claquant des dents qu'il sauta dans le coffre' (pag.14)

Hendrik van Navarre (de latere koning Hendrik IV) trouwde uit politieke overwegingen met Margaretha, de dochter van Karel XI. Zijn verdere leifdesleven wijdde hij aan de omgang met zijn achtereenvolgende maitresses (56 in totaal). Het verbaasde hem dan ook geenszins dat zijn vrouw hem bedroog. Niet zonder leedvermaak ziet hij de minnaar van zijn vrouw zich in een kist wringen, wanneer hij op een keer onaangekondigd bij zijn vrouw op bezoek komt.

'Marie Joisel voyait l'ombre du premier se dresser à la grille comme

pour lui dire: Elle ne s'ouvrira pas pour toi!'. (pag. 15)

Marie J. wordt achtervolgt door het spook van wijlen haar echtgenoot. Een laat getrouwde kerel, die zijn jonge vrouw had bezworen hem altijd trouw te blijven. Ook na zijn dood zou hij haar weten te vinden. Zolang had hij niet hoeven wachten. Nog tijdens zijn leven werd hij bedrogen. Voor straf sloot hij zijn vrouw op in een klooster.

En nu smacht Marie J. naar de jongeman van haar dromen. Deze bemint haar en wil haar trouwen. Doch de familie van wijlen haar echtgenoot weigert daartoe toestemming te geven. De bezwering werkt.

'Ma foi! Monsieur de Montespan venait d'appliquer, sur la joue de sa chère moitié... (pag.16)

De markies slaat zijn vrouw uit machteloze woede. Zij heeft hem bedrogen. Met de koning nog wel.

'En proie à une rage folle, il faisait voler plumes, livres et papiers'. (pag. 17)

Deze echtgenoot weet niet dat hij bedrogen wordt. Zijn woede richt zich tegen zijn knecht, die altijd op stap is. Waarom die bediende, een knappe jongeman s'nachts wel degelijk thuis is, wordt hem pas tegen het eind van het verhaal duidelijk.

'Elle avait saisi le trop vertueux jeune homme par sa tunique'. (pag. 18).

Een scene uit het verhaal van Jozef en Potifar. Wie er bedrogen wordt is niet helemaal duidelijk.

Ce fut en claquant des dents qu'il s'enta dans le coffre. (Page 271)

Maria Joisel voyait l'ombre du premier se dresser à la grille comme pour lui dire : Elle ne ouvrira pas pour toi ! » (Page 215)

Ma foi ! Monsieur de Montespan venait d'appliquer, sur la joue de sa chère moitié... (Pag. 480)

En proie à une rage folle, il faisait voler plumes, livres et papiers. (Page 26.)

Elle avait saisi le trop vertueux jeune homme par sa tunique. (Page 250).